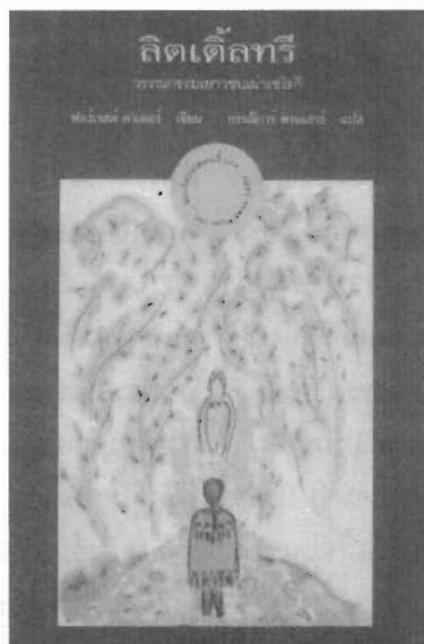

ప్రాణిభూమి

អប់រំវើ-អប់រំហា

อีมจิต เลิศพงษ์สมบัติ

ผู้แต่ง	ฟอร์เรสต์ คาร์เตอร์ Forrest Carter
ผู้แปล	บรรณิการ์ พรมเสาร์
ชื่อเรื่อง	ลิตเตลทรี
ฉบับพิมพ์	The Education of Little Tree พิมพ์ครั้งที่ 3
ข้อมูลการพิมพ์	กรุงเทพฯ : มูลนิธิโภมศิริ, 2543
จำนวนหน้า	236 หน้า
ISBN	974-7092-86-7

เมื่อหยินหนังสือเล่มใดๆ ขึ้นมาอ่าน ดิฉัน
มักจะอ่านคำนำจากผู้จัดพิมพ์ก่อนเสมอ เพราะ
อยากรู้ว่าผู้จัดพิมพ์ต้องการนำเสนอจุดเด่นใดของ
หนังสือเล่มนั้น และสุดท้ายเราจะเป็นผู้ตัดสินเอง

ว่าเป็นไปตามนั้นหรือไม่ ครั้งนี้เข่นกัน ดิฉันอ่าน
คำนำสำนักพิมพ์มูลนิธิโภมลักษ์ทองซึ่งเป็นผู้จัด
พิมพ์หนังสือ ลิตเติลทรี แล้วพบว่าเป็นคำนำที่
ดึงดูดใจให้ติดตามเรื่องราวของหนังสือเล่มนี้อย่างยิ่ง

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาบรรณรักษ์ศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

และเมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้จบลง ดิฉันกลับมาอ่าน
คำนำอีกรอบ แล้วตัดสินใจว่า สำหรับการแนะนำ
หนังสือเล่มนี้ ดิฉันขอใช้ “คำนำสำนักพิมพ์” เป็นสื่อ^๔
 เพราะดิฉันไม่อาจแนะนำหนังสือเล่มนี้ได้ดี และ
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหนังสือเล่มนี้ ได้

ลิตเติลทรี เป็นวรรณกรรมเล่นหนึ่งที่เล่า
งานชะตากรรมของชนเผ่าเชโรกี อันเป็นชนกลุ่มน้อยในอเมริกา ซึ่งถูกรุกรานโดยคนขาวซึ่งมีวิธีคิด “อัตตินิยม” นั่นคือความถูกต้องมีเพียงหนึ่งเดียว และตัดสินคนอื่นที่แตกต่างไปจากตนเองว่า เดวร้าย ไม่งมงอกหรือ ฉะนั้น “จงเชื่อฟังและเดินตามอย่างเชื่องๆ แล้วท่านจะเจริญเหมือนพากเรา” นี่คือชะตากรรมของผู้ต่อต้านที่ปราภูเข็งหัวโลก และแม้แต่ในเมืองไทย ชนกลุ่มน้อยหลายเผ่าพันธุ์หรือแม้แต่คนจน ก็ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียม รวมกันว่าไม่ใช่มนุษย์ที่มีสักดีศรีเสมาภากัน

อย่างไรก็ตาม มนุษย์สมัยใหม่ที่เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศในโอลิมปิกนั้น แสดงถึงความหลากหลายทางเชื้อชาติ ความหลากหลายทางภาษา ความหลากหลายทางภูมิศาสตร์ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความหลากหลายทางเศรษฐกิจ และความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ที่สูงมาก ทำให้การเดินทางต่างประเทศเป็นเรื่องที่สนุกสนานและน่าตื่นเต้นมากขึ้น

ลิตเติลทรี เป็นเพียงวรรณกรรมเยาวชน อันหมายความว่าเด็ก ๆ สามารถอ่านได้อย่างสนุกสนาน แต่วรรณกรรมเยาวชนที่มีคุณค่าลึกซึ้ง ย่อมช่วยให้วัยรุ่นหรือแม้แต่ผู้ใหญ่ มองโลกได้อย่างเข้าใจ แจ่ม

แจ้งในมิติต่างๆ ดังเช่นมุมมองของหนังสือเล่มนี้ ทั้ง
ช่วนขอบอุ่นในสายสัมพันธ์อันดงามระหว่างมนุษย์
กับมนุษย์ สัตว์ ต้นไม้ ขณะเดียวกันก็เผยแพร่ให้เห็นถึง
โศกนาฏกรรมชาชีวิตอันชวนสลดหดหู่ และยัง
วิจารณ์สังคมด้วยอารมณ์ขันขึ้น

แก่นสำคัญข้อหนึ่งที่ผู้อ่านควรพิจารณา คือ
ธรรมชาติมีจิตวิญญาณ ธรรมชาติมีชีวิตเช่นเดียวกับเรา เป็นผู้ให้กำเนิดเราแต่เราต่างหากที่ลืม
พระคุณอันยิ่งใหญ่ของธรรมชาติและทำตัวอยู่เหนื่อย “มารดา” ของมนุษย์ทั้งสอง มนุษย์ในเวลานี้จึงควร
ลดความหงี่งลำพองของตนเองลงเสีย และกลับมา
ทบทวน “ตัวตน” เสียใหม่ว่า เราไม่ใช่เราทั้งนั้น แต่
เราคือก แม่น้ำ ป่าไม้ พืชพรรณนี้เป็นตัวเรา แม้จะไม่
ได้อยู่ในตัวเรา เมื่อเราเห็นเข่นนี้แล้ว เราย่อมไม่
ทำลายสิ่งอื่น เช่นเดียวกับที่เราไม่ทำร้ายตัวเอง

หนังสือที่ดีไม่จำเป็นต้องสอนศิลธรรมให้ท่องจำอย่างนักแก้วกุญชุนทอง เพราะหนังสือกีเนียนโลก มีหลายด้าน หลายมุม มีทั้งแง่ดีและเลว หนังสือจึงสะท้อนความหลากหลายของชีวิต และบอกเล่าความเป็นไปของมนุษยชาติอย่างไม่รู้จบสืบ หนังสือที่ดีย่อมปลูกเร้าให้มนุษย์ตั้งขึ้น มิใช่จมหายไปกับหน้ากระดาษ การอ่านหนังสือจึงมิใช่การอ่านตัวหนังสือเท่านั้น แต่มันคือการอ่านชีวิต อ่านสังคม อ่านโลก หนังสือจึงมีส่วนเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีงามให้มนุษย์ หนังสือเล่านี้กำลังทำหน้าที่ดังกล่าวกับผู้อ่านทุกคนเช่นเดียวกัน เพียงแต่ผู้อ่านจะเลือกอ่าน เอาเพียงแต่ตัวหนังสือเท่านั้นหรือไม่

